

# Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 276.

Trettende Session.

## 65de Møde.

Fre dagen den 20de Decbr. Kl. 1.

(Forsat.)

**Tscherning:** Jeg troer ikke, at jeg nogensinde i en Anledning som denne har brugt de Udtryk, som den ærede Rigsdagsmand (Albertsen) bragte i Erindring, (En Stemme: jo); jeg gjentager: ikke nogensinde i en Anledning som denne. Jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at det er ikke alene dette enkelte Tilfælde, som foreligger; men her foreligger i dette Tilfælde det samme Spørgsmaal med Hensyn til samtlige tidligere pensionerede Officerer af de ringere Grader. Samtlige disse Officerer have ikke høiere Pension, end denne Mand har, og de ville have accurat det samme Krav paa Kongerigets Kasse, om vi gif ind paa at henvise denne Sag til Justitsministeren, og denne saa forsøgte paa at give ham en Understøttelse. Men ikke nok hermed; jeg indseer ikke, hvorledes det kan komme Justitsministeren ved; jeg begriber ikke, under hvilken Skikkelse denne Sag skulde komme til Justitsministerens Overveielse, og jeg veed heller ikke hvorfor Justitsministeren skulde have mere med den at gjøre, end nogen af de andre Ministre. Det er jo ligefrem Fattigvæsenets Sag, der ligger for her, og ikke Andet, og det er ikke en Pensionsforøgelse, thi den Paagjældende er jo ikke Pensionist under Kongeriget; det maatte da være, fordi han med en lille Pension lever som trængende i et Sogn; men hvis Sag er det saa? Det er Sognets Sag, og ingen Andens. Det kunde da til Nød gaae an at henvende sig til Krigsministeriet,

da det jo kunde være, at hans Fortjenester af Krigsvæsenet vare af en saadan Art, at der kunde blive taget Hensyn dertil; men hvis vi her begynde paa at samle op under Kongeriget de ældre Pensionister, der ere afgaaede fra Hærvæsenet, for at forsøge deres Pensioner, naar de med Aarene blive trængende, kunde vi komme langt, og vi vilde komme endnu videre, dersom vi gabe os af med de gamle Procuratorer.

**Albertsen:** Grunden, hvorfor jeg netop vil have det henviist til Justitsministeriet, er den, at jeg betragter Justitsministeren som Kongerigets Krigsminister, og derfor mener, at Sager af den her omhandlede Natur maae henhøre under ham. Naar den ærede Rigsdagsmand (Tscherning) meente, at han ikke havde brugt et lignende Udtryk som det, hvoraf jeg betjente mig, skal jeg dog tillade mig at erindre ham om, ved hvilken Leilighed det var. Det var dengang, vi voterede en lille Sum til Helsingør (Tscherning: Det var noget Andet!). Den ærede Rigsdagsmand siger, at det var noget Andet; men det var da ogsaa en Sag, der nærmest henhørte under Monarchiet, hvad den ærede Rigsdagsmand ogsaa dengang erkjendte.

**Tscherning:** Jeg behøver ikke videre at oplyse den store Forskjellighed, der er mellem disse to Sager, og den meget forskjellige Betydning, disse Udtryk have i de respective Sager. Det gjør mig ondt, at jeg maa være den ærede Rigsdagsmand imod, men der er en Grund mere til ikke at følge hans Anviisning, thi der-